

BÜNTETÉS-
VÉGREHAJTÁSI
SZERVEZET

Többet, jobbat
Interjú
Schmehl Jánossal

6-7.

**Megválasztották
az év smaszereit**
Mi Leki Edinával
és Horváth Csabával
beszélgettünk

8-9.

Műveletsek
Riport
a csoportok
működéséről

14.

Bv. Hírlevél

2016/2.

Élelmezési körkép *összeállításunk a 4-5. oldalon*

Elismerések március 15. alkalmából

Ader János köztársasági elnök hosszú időn át végzett kimagasló szolgálati tevékenysége elismerésül **büntetés-végrehajtási vezérőrnaggyá** léptette elő *Schmebl János* bv. dandártábornokot, a büntetés-végrehajtás országos parancsnokának biztonsági és fogvatartási helyettesét.

A **Magyar Arany Érdemkereszt katonai tagozatát** adományozta *Fok Róbert* bv. ezredesnek, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága Biztonsági Szolgálat vezetőjének. A **Magyar Bronz Érdemkereszt katonai tagozatát** adományozta *Molnár István* c. bv. főtörzsőrmesternek, a Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet biztonsági felügyelőjének és *Somornai Lajos* c. bv. főtörzsszázlósának, a Sopronkőhidai Fegyház és Börtön körlet-főfelügyelőjének. A **Magyar Bronz Érdemkereszt polgári tagozatát** adományozta *Piláth Istvánnénak*, a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központja Vendéglátási Osztály szakácsának.

Pintér Sándor belügyminiszter kimagasló szolgálati tevékenysége elismerésül a **Büntetés-végrehajtási Szolgálatért emléklakett arany fokozatát** adományozta *Wéber Róbert* bv. őrnagynak, a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet osztályvezető-helyettesének. A migrációs helyzet kezelésében és az ideiglenes biztonsági határzárral összefüggésben végzett kiemelkedő szakmai tevékenysége elismerésül a **Köz Szolgálatáért érdemjel bronz fokozatát** adományozta *Varga Zsolt* bv. alezredesnek, a Bv. Holding Kft. ügyvezető igazgatóhelyettesének és *dr. Főrizs Gergőnek*, a Bv. Holding Kft. jogi iroda vezetőjének.

Soron kívül **nyugállományú büntetés-végrehajtási ezredessé** léptette elő *dr. Nagy József Gyula* ny. bv. alezredest, a Márianosztrai Fegyház és Börtön jogtanácsosát.

Büntetés-végrehajtási tanácsosi címet adományozott *Horváth Ákos* bv. alezredesnek, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet osztályvezetőjének és *Németh Zsolt* bv. alezredesnek, a Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet osztályvezetőjének. **Aranygyűrű emléktárgyat** adományozott *Ótott Annamária* bv. ezredesnek, a Központi Ellátási Főosztály főosztályvezetőjének.

Dísztör emléktárgyat adományozott *Jubász Attila* bv. ezredesnek, a Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet parancsnokának. **Festmény emléktárgyat** adományozott *Laczkó Lóránt* bv. ezredesnek, az Annamajori Mezőgazdasági és Kereskedelmi Kft. ügyvezető igazgatójának. **Seiko óra emléktárgyat** adományozott *Kovács Kálmán* bv. alezredesnek, a Közgazdasági Főosztály Illetmény-számfejtési Osztálya osztályvezetőjének.

Ötvenedik születésnapja alkalmából **festmény emléktárgyat** adományozott *Gyenge-Bíró István* bv. ezredesnek, az Ellenőrzési és Fegyelmi Ügyek Főosztálya főosztályvezetőjének és *Bánné Sultcz Zsuzsanna* c. bv. őrnagynak, a Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet reintegrációs tisztjének.

Csöti András bv. altábornagy, a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka a **Büntetés-végrehajtási Szolgálatért emléklakett ezüst fokozatát** adományozta *Borosné Nagy Szilvia* c. bv. alezredesnek, a Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet osztályvezető-helyettesének, *Bartos Róbert* bv. őrnagynak, a Biztonsági Szolgálat Biztonsági Főosztálya kiemelt főreferensének és *Busa Nándor* c. bv. főtörzsőrmesternek, a Sátoraljaiújhegyi Fegyház és Börtön gépjárművezetőjének. Továbbá a büntetés-végrehajtási szervezettel történő hatékony és eredményes szakmai együttműködése elismerésül *dr. Lénárd Krisztinának*, az Alkotmányvédelmi Hivatal munkatársának és *Regős Istvánnak*, a MIX Magazin főszerkesztőjének.

A **Büntetés-végrehajtási Szolgálatért emléklakett bronz fokozatát** adományozta *Pap György* bv. alezredesnek, a Budapesti Faipari Termelő és Kereskedelmi Kft. osztályvezetőjének, *Deli-Bojtor Andrea Enikő* bv. őrnagynak, a Közgazdasági Főosztály Számviteli Osztály kiemelt főreferensének, *Farkas Gyöngyi* bv. őrnagynak, a Költségvetési Ellenőrzési Főosztály kiemelt főreferensének, *Füzi Lajos Imre* c. bv. őrnagynak, a Sopronkőhidai Ipari és Szolgáltató Kft. kiemelt főelőadójának, *dr. Lebujs Imre* c. bv. őrnagynak, a Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet fegyelmi és nyomozó tisztjének, *Méri Lászlóné* bv. őrnagynak, a Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet osztályvezető-helyettesének, *Lukács Erika* bv. főhadnagynak, a Tököli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet vezető reintegrációs tisztjének, *Bonyhádi László* bv. főtörzsszázlósának, a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet körlet-főfelügyelőjének, *Hompasz Ottó* c. bv. főtörzsszázlósának, a Szombathelyi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet biztonsági főfelügyelőjének, *Sal András* c. bv. főtörzsszázlósának, a Békés Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet műhelyvezetőjének, *Andrasek István* bv. törzsszázlósának, a Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet körlet-főfelügyelőjének, *Bartucz Krisztina* c. bv. törzsszázlósának, az Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító Intézet szakápolójának, *Gyulai Katalin* c. bv. törzsszázlósának, a Szegedi Fegyház és Börtön segédelőadójának, *Kovács Gábor* bv. törzsszázlósának, a Somogy Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet körlet-főfelügyelőjének, *Mácsai Tamás* bv. törzsszázlósának, az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet körlet-főfelügyelőjének, *Neznikné Ligeti Ildikó* bv. törzsszázlósának, a Büntetés-végrehajtás Központi Kórház biztonsági főfelügyelőjének, *Tóth Sándor* bv. törzsszázlósának, a Közép-dunántúli Országos

Büntetés-végrehajtási Intézet körlet-főfelügyelőjének, *Végh Andrea* bv. törzsszászlósnak, a Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet körlet-főfelügyelőjének, *Szabó Zoltán* c. bv. törzsszászlósnak, a Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet segédelőadójának, *Forintos Csaba* c. bv. főtörzsőrmesternek, a Szegedi Fegyház és Börtön biztonsági felügyelőjének, *Kalmár Gábor* c. bv. főtörzsőrmesternek, a Márianosztrai Fegyház és Börtön biztonsági felügyelőjének, *Pálla Gyula* c. bv. főtörzsőrmesternek, a Sopronkőhidai Fegyház és Börtön körletfelügyelőjének, *Rigó Sándor Zoltán* c. bv. főtörzsőrmesternek, a Kalocsai Fegyház és Börtön gépjárművezetőjének, *Tóth József* c. bv. főtörzsőrmesternek, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet gépjárművezetőjének, *Zolnai Tibor* c. bv. főtörzsőrmesternek, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet biztonsági felügyelőjének, *Czabula Csillának*, a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központja szakmunkásának, *Molnárné Pintér Zsuzsannának*, a Szegedi Fegyház és Börtön ügykezelőjének és *Diriczki Miklós* tű. ezredesnek, a Katasztrófavédelmi Oktatási Központ igazgatóhelyettesének.

Nyugállományú büntetés-végrehajtási alezredessé léptette elő *Vincze Zoltán* ny. bv. őrnagyot, a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet volt osztályvezetőjét. **Országos parancsnoki dicséretben és ajándéktárgyban** részesítette *Németh Éva* bv. ezredest, a Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet parancsnokát, *Csima Miklós* bv. alezredest, a Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet parancsnokhelyettesét, *Jéri Tamás Bálint* bv. alezredest, a Kalocsai Fegyház és Börtön parancsnokhelyettesét, *Győri Levente Tibor* bv. alezredest, a Humán Szolgálat Oktatási és Szociális Osztálya osztályvezetőjét, *Kozács Kitti* bv. alezredest, a Koordinációs Főosztály Ügykezelési Osztálya osztályvezetőjét, *Valla Viktória* bv. alezredest, a Közgazdasági Főosztály Számviteli Osztálya osztályvezetőjét, *Borosné Szilas Gabriella* c. bv. alezredest, a BvOP Központi Szállítási és Nyilvántartási Főosztály Felhívási Osztálya kiemelt főreferensét, *Bene-Bayer Ildikó* bv. őrnagyot, a Duna-Mix Ipari Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. osztályvezetőjét, *dr. Prikkel László* bv. őrnagyot, a BvOP Titkársági Osztály osztályvezetőjét, *Schilli István* c. bv. főtörzsszászlóst, a Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet biztonsági főfelügyelőjét, *Hajdu Béla* bv. törzsszászlóst, a Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet körlet-főfelügyelőjét, *Kanizsai Lajos* bv. törzsszászlóst, a Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet körlet-főfelügyelőjét, *Plattner Tünde* c. bv. törzsszászlóst, a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet segédelőadóját, *Szlonkai Attila* bv. törzsszászlóst, a Váci Fegyház és Börtön biztonsági főfelügyelőjét, *Tömös István* bv. törzsszászlóst, a Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet körlet-főfelügyelőjét, *Bokodi Tamás* c. bv. főtörzsőrmestert, a Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet körletfelügyelőjét, *Baborecz Lászlóné*, a Balassagyarmati Fegyház és Börtön előadóját, *Kertészné Pető Csillát*, a Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet előadóját, *Szalai Tímeát*, a Szombathelyi Országos Büntetés-

végrehajtási Intézet osztályvezetőjét, *Vági Ferencné*, a BvOP Közgazdasági Főosztály Illetményszámfejtési Osztálya főelőadóját, valamint *dr. Balázs László* r. ezredest, az ORFK Rendészeti Igazgatóság Határrendészeti Főosztálya megbízott főosztályvezetőjét.

Országos parancsnoki dicséretben és hollóházi készlet ajándéktárgyban részesítette *Svecz Miklós* c. bv. főtörzsszászlóst, a Márianosztrai Fegyház és Börtön segédelőadóját. **Országos parancsnoki dicséretben** és ajándékutalványban részesítette *dr. Demkó Tibor* c. bv. ezredest, a Gazdasági Társaságok Főosztálya kiemelt főreferensét, *Kurucz Tibor* bv. őrnagyot, az Ellenőrzési és Fegyelmi Ügyek Főosztálya kiemelt főreferensét, *Kondás Katalin* bv. őrnagyot, az Informatikai Főosztály Üzemeltetési Osztálya kiemelt főreferensét, *dr. Kozári Adél* bv. őrnagyot, a Központi Ellátási Főosztály kiemelt főreferensét, *Sánta Livia* bv. őrnagyot, a Stratégiai, Elemzési és Tervezési Főosztály kiemelt főreferensét, *Berényi Zoltán András* bv. törzsszászlóst, a Budapesti Fegyház és Börtön biztonsági főfelügyelőjét, *Dobos István* c. bv. törzsszászlóst, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szociális segédelőadóját, *Hetésné Szabó Ildikó* c. bv. törzsszászlóst, a Központi Szállítási és Nyilvántartási Főosztály Nyilvántartási Osztálya segédelőadóját, *Heilgermann Csaba* bv. törzsszászlóst, a Műszaki és Ellátási Főosztály Ellátási és Vagyongazdálkodási Osztálya raktárvezetőjét, *Gyarmati László* c. bv. törzsszászlóst, a Műszaki és Ellátási Főosztály Ellátási és Vagyongazdálkodási Osztálya foglalkoztatási segédelőadóját, *Farkas Gergely* c. bv. zászlóst, a Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet megbízott főfelügyelőjét, *Szepesi Lajos* c. bv. törzsőrmestert, a Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet körletfelügyelőjét, *dr. Guzi Zsuzsannát*, a Bv. Holding Kft. jogi előadóját, *Éberling Barbarát*, a Koordinációs Főosztály Ügykezelési Osztálya ügykezelőjét, *Nagyné dr. Klembucz Erzsébetet*, az Egészségügyi Főosztály főelőadóját, *Rangáné Bényei Barbarát*, az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet előadóját, *Slarku Katalint*, a Fogvatartási Ügyek Szolgálat előadóját és *Szépné Tóth Györgyit*, a Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet ügykezelőjét.

Az elismerésekhez gratulálunk, további jó munkát kívánunk!

A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságának lapja

Felelős kiadó: **Csóti András** bv. altábornagy, országos parancsnok • Főszerkesztő: **Szalai Tímea** bv. ezredes

Felelős szerkesztő: **Mészáros Zita** • Fotó: **Apró Andrea** és archív

A szerkesztőség elérhetőségei

Cím: **BvOP Kommunikációs Főosztály**, 1054 Budapest, Steindl Imre u. 8.

Telefon: **+36/1/301-8424, -25**, e-mail: **sajto@bv.gov.hu**. Nyomdai előkészítés: **Apex Design Kft.**

Nyomda: **Duna-Mix Kft.**, 2600 Vác, Barabás M. u. 1.

Élelmezési körkép

Összesen 333 millió forintból újult meg a konyha a Budapesti Fegyház és Börtönben. A beruházást Csóti András bv. altábornagy, a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka adta át 2016. március 22-én. Az átadás apropóján megnéztük, mi a helyzet az élelmezési szakterületen.

Az országos parancsnok az átadási ünnepségen hangsúlyozta: immár valamennyi bv. intézetben – a két PPP-beruházásban épült börtönön kívül – a szervezet működteti a konyhákat. Kormányzati elvárás volt ugyanis a büntetés-végrehajtással szemben, hogy minél inkább a belső ellátásban megtermelt élelmiszer-alapanyagok felhasználásával oldják meg a fogvatartottak élelmezését, és az is, hogy növeljék a foglalkoztatásukat. Ezzel a beruházással a bv. szervezet mindkét elvárásnak megfelel – hangsúlyozta. Az új, 1250 négyzetméteres konyhaüzem mintegy 50 fogvatartottnak ad munkát, míg a fogvatartottak ellátása mellett a személyi állomány, valamint az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézet (IMEI) élelmezési igényeit is biztosítja.

Az élelmezés a bv.-ben

Már minden bv. intézet saját üzemeltetésű konyhával rendelkezik. Ez azt is jelenti, hogy mindenhol éltelt foglalkoztatással és a belső ellátásban megtermelt élelmiszer-alapanyagok felhasználásával biztosítják a fogvatartottak élelmezését. A bv. szervezet 2015-ben is törekedett a minél nagyobb arányú önellátásra, így folytatódott a természetbeni ellátórendszer és a belső ellátás fejlesztése. Az élelmiszerellátás aránya évről évre növekszik: már hosszú ideje nincs olyan börtön, ahová ne jutna az állampusztai csirkéből, a pálhalmi disznóból, a baracskai, vagy a szegedi pékáruból. De jövőre már a belső ellátásban készült tésztával is bővíthet az étlap, ugyanis elkezdődött a munka Állampusztán, ahol egy tésztáüzem épül fel még idén.

Széles Gábor bv. dandártábornok, a Budapesti Fegyház és Börtön parancsnoka elmondta, hogy a 2015 februárjában megkezdődött munkálatokat a régi konyhaépület bontásával kezdték meg, amelyben 48 fogvatartott összesen 5648 munkaórát dolgozott.

Kiemelte, hogy a 2015-ös év a konyhaüzem elindítására történő felkészülés jegyében telt, de a látványos építészeti munkák mellett megteremtették a szabályozási környezetet, kialakították a személyi és tárgyi feltételeket, megtervezték az étlapot. Végül 333 millió forintból újult meg a konyha, amely így már közel negyven féle étrend szerint biztosít élelmezést a fogvatartottnak évente közel 220 ezer kg kenyér, 170 ezer darab zsemle, 60 ezer kg sertéshús, 24 ezer kg csirkehús, 120 ezer kg burgonya, valamint 50 ezer liter tej felhasználásával.

Miből mennyi?

A sertéshúsból kerül a legtöbb az asztalra, hiszen ebből több mint 300 tonna fogy el egy évben. Ha egymás tetejére raknánk őket, akkor éppen ennyit nyomna 10 metrószerevény. De az évi közel 200 tonna csirkehús is óriási mennyiséget jelent, amely mellett szinte eltörpül a „csak” 13 tonna pulykahús. Egyébként éppen ennyit nyom az Ikarus gyár legnagyobb és legnépszerűbb városi csuklós busza, az Ikarus 280-as. A 150 tonna párizsi mellett pedig legalább 70 tonna virslit és 64 tonna kolbászt és szalámit fogyasztanak el a fogvatartottak egy év alatt. A közel 50 (!) féle felvágottból több mint 300 tonna kerül a tányérokba, míg a 400 grammos kenyérből közel 5 millió, zsemleléből több mint másfél millió, kifliből pedig 655 ezer fogy.

Ízelítő a 2013-ban felhasznált élelmiszer-alapanyagokból

538 tonna burgonya, 223 tonna rizs, 150 tonna vöröshagyma, 144 tonna liszt, 140 tonna alma, 120 tonna sárgarépa, 101 tonna kristálycukor, 73 tonna só, 67 tonna tarhonya, 53 tonna hosszúmetélt, 36 tonna spagetti, 35 tonna kelkáposzta, 34 tonna karalábé, 33 tonna zeller, 14 tonna paradicsom, 6 tonna csemege fűszerpaprika, 5 tonna élesztő, 4 tonna gulyáskrém, 2 tonna őrölt fekete bors.

Új kihívások

Az ételmezési szakterületre nagy feladat hárult a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal táboraiban lévő, az ideiglenes biztonsági határzár építésénél foglalkoztatottak és az idegenrendészeti őrizetben elhelyezett menekültek ellátásával kapcsolatban is. 2015-ben a menekülteknek összesen 1 millió 285 ezer 323 adag, az építőknek 27 ezer 615 adag, míg az idegenrendészeti őrizeteseinknek 24 ezer 269 adag készült. Az ellátottak étkeztetése hideg reggeliből és vacsorából, illetve a muzulmán étkezési szokásoknak megfelelő meleg ebédből állt és áll a mai napig.

A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal táboraiban tartózkodók ételmezése nem új keletű, hiszen már 2014. október elsejétől látja el ezt a feladatot a szervezet. A komoly kihívást a 2015-ös év hozta, amikor a korábban néhány száz illegális határátlépő helyett havonta már több ezer, majd több tízezer migráns érkezett hazánkba. A menekültek ételmezésében hat bv. intézet – a győri, a debreceni, a szegedi, a közép-dunántúli, a zalaegerszegi, és a pécsi – vett részt. A szervezet és a szakterület is gyorsan reagált a felmerülő feladatokra, így sikerült kifogástalanul kezelni a helyzetet.

Új technológia

Magyarországon egyedülálló beruházás indult január 25-én a Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet sándorházi objektumában. A főzőkonyha bruttó 286 millió forintból újul meg, a padló a csempénél időtállóbb, rugalmas kétkomponensű polyurea műanyag bevonatból készül. A konyha felszereltsége és berendezései az ország legjobb éttermeivel vetekszik majd: a VarioCooking Center (VCC) eszközök egyszerre három konyhagépet váltanak ki és automatikusan felügyelik a főzési folyamatot. Így olcsóbban, gyorsabban és állandó minőségben készülhetnek majd az ételek, míg a konyhai feladatok vízfelhasználási és energiaköltségei közel 40 százalékkal csökkennek. Az új eszközök használatára *Kőrösi-Szabó Zsolt*, a magyar labdarúgó-válogatott telki edzőtáborának séfje tanítja majd be a személyi állományt. A főzőkonyha ötezer adag étel elkészítésére és sokkolására, vagyis + 3 C° alá hűtésére, vagy hirtelen mélyfagyasztásra lesz alkalmas. Ennek az eljárásnak köszönhetően a készételek eltarthatósága akár egy évre is megnőhet. A május 31-éig elkészülő konyha elsősorban a kiskunhalasi Gábor Áron utcai laktanya területén található befogadó központ lakóinak ételmezését fogja szolgálni, de külső partnerek számára is értékesítenek majd az itt készülő ételekből. Az új konyházem 20 fogvatartottnak ad majd munkát.

Kellner Gergely

Kutyavezetők képzése

A Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet baracskaai objektumában március 8-án kezdődött meg a nyomkövető kutyák és kutyavezetők öt hónapon át tartó képzése. A megnyitón *dr. Kiszely Pál* bv. dandártábornok intézetparancsnok, majd *Kárdási József* bv. alezredes, a BvOP Biztonsági Főosztály vezetője köszöntötte a résztvevőket.

A folyamatos kiképzés mellett az oktatást az is szükségessé tette, hogy a biztonsági feladatok és a szolgálat eredményes, zavartalan végrehajtása érdekében a bv. szervezet nemrégiben növelte a nyomkövető feladatot ellátó kutyák számát. A négy bv. intézet kutyavezetőit és az öt szolgálati kutyát a rendvédelmi feladatokat széles körben ismerő szakemberek készítik fel az elméleti és gyakorlati tudás megszerzésére. A program abban is egyedülálló, hogy a képzést a bv. szervezet most először a társszervek segítségével, önállóan tervezte és valósítja meg. **Sopronkőhidán** is elindult a szolgálati kutyavezető tanfolyam, amelyen két szegedi és egy szombathelyi kutyavezető sajátítja el a szakma fortélyait. A tanfolyam június 3-án elméleti és gyakorlati vizsgával zárul.

Többet-jobbat hátrahagyni, mint amit átvettem

Áder János, Magyarország köztársasági elnöke a belügyminiszter előterjesztésére, hosszú időn át végzett kimagasló szolgálati tevékenysége elismeréséül, nemzeti ünnepünk, március 15-e alkalmából előléptette büntetés-végrehajtási vezérőrnaggyá Schmehl János bv. dandártábornokot, a büntetés-végrehajtás országos parancsnokának biztonsági és fogvatartási helyettesét. Alulról induló sikeres pályáiv, a büntetés-végrehajtás iránti töretlen elkötelezettség jellemzi szakmai munkáját. Előléptetése okán Schmehl János vezérőrnaggyal beszélgettünk.

Fotó: Csontos Péter

Tábornok úr, hogy kezdődött?

Nem volt kérdés, hogy fegyőr leszek. Kamasz koromban volt egy pillanat, amikor katonának készültem, de hamar győzött a büntetés-végrehajtás. Az Állampusztától öt kilométerre fekvő Harta sok bv.-s családot adott már a szervezetnek, az én édesapám is a célgazdaságban dolgozott, agronómusként. A sorkatonai szolgálat után tehát azonnal felszereltem, nevelőként kezdtem.

Szóval az édesapja egyengette a pályát Ön előtt?

Nem mondom, hogy nem segített pályaválasztásomban, de a rokonság nem mindig jelentett előnyt, sőt. Szeretem magamról azt hinni, hogy bizonyítottam, egyedül is megálltam, megállom a helyem. Persze ehhez kellett a támogató szervezet, ahol meg tudtam valósítani a céljaimat, és kellett az előljáróim, akiknek ezúton is mindent köszönök.

Két év után jött a Rendőrtiszti Főiskola, mit őriz az akkori évekből?

A közösség, a barátság és az összetartás fontosságát és a munka becsületét. Bár azt,

miután keményen és szívésen dolgozó sváb családból származom, ahol a történelem nem túl kedvező fordulatai után mindig valahogy talpra álltak az ősök, már otthonról is hozom. És az akkori tanszékvezető, Lőrincz professzor úr – talán mondhatom szerénytelenül – szakmai barátságát. Sokat köszönhetek neki, ezért is örülök, amikor a Magyar Börtönügyi Társaságban most együtt dolgozhatunk a szakmáért.

Vissza Állampusztára. Milyen feladattal bízták meg amikor diplomásként visszatért?

Az akkori parancsnok egy új vezetési-irányítási modellt vezetett be, a központi objektumirányítást új szervezet váltotta fel, közvetlenül Soltra telepítette a vezetési funkciók egy részét. Itt lettem az állampusztai őrpáncsnoki beosztás után először alegységvezető, majd az intézet parancsnokhelyettese. Ebben talán az is közrejátszik, hogy az akkor frissen indult vezető kiválasztási rendszerben jól szerepeltem, illetve akkoriban Solton például előfordult, hogy egy-egy negyvenfős elitélts csoport önbizással, szervezetten

megtagadta a munkát, nem akartak kimenni kapálni a szőlőbe. Ilyen és ehhez hasonló helyzeteket kezeltünk a kollégákkal, sikeresen. Ott tanultam meg őrpáncsnok koromban az egyéni felelősséget, de azt is, hogy a személyi állomány érdekeit képviselni kell minden szinten, mert ha a vezető követel, tudnia kell nyújtani is.

Innen került Szekszárdra, parancsnoknak. Megyei bázis, kisebb intézet, mi volt az első benyomása?

Őszintén? Solton 600 rabra százfős személyi állomány jutott, Szekszárdon a 120 fogvatartottra közel ugyanannyi. Aztán az ott eltöltött két és fél év alatt rájöttem, hogy ugyan más a lépték, de a feladat mennyisége az előzetesek miatt nem kisebb, sőt. Talán sikerült a börtön presztízsét emelnem, sok felújítást, beruházást tudtunk megvalósítani az ottani kollégákkal.

Újra Bács megyében: rövid kecskeméti parancsnokság után következett Pálhalma, vagy ahogy egy akkoriban készült film fogalmaz, a börtönóriás.

Valóban, öt hónapig szolgálhattam Kecskeméten, ami a legváltozatosabb megyei börtön – az előzetesház, a fiatalkorúak és az anya-gyermek körlet miatt. Itt ért a pálhalmai parancsnoki felkérés. Az itt eltöltött öt év szakmai életem egyik legtermékenyebb időszakává lett: a gazdasági társaság egymást követő mindkét ügyvezető igazgatójával eredményes, gyümölcsöző kapcsolatot alakítottunk ki, aminek eredményeképpen jobbakká lettek szakmai mutatóink, de az állomány szolgálati feltételei is jelentősen javultak.

Ezt a munkát ismerték el azzal, hogy 2009-ben az ország legfiatalabb tábornoka lebetett.

Itt vált igazán hitvallásommá: mindig többet, jobbat hátrahagyni, mint amit

örököltem. Remélem, a következő szolgálati helyemen, a Fővárosiban is sikerült ehhez tartanom magam, arra az időszakra esik például a Gyorskocsi újrainyítása és betelepítése is. Emellett, a „nagy daráló”, a Fővárosi szintén új színeket hozott szakmai világlátásombba, számos feladattal gazdagodhattam, és itt is remek kollégákkal dolgozhattam együtt.

Elérkeztünk a jelenhez. 2013 februárjában kinevezték az országos parancsnok biztonsági és fogvatartási helyettesévé. Mit emelne ki az elmúlt három évből?

Ha eddig bármelyik szolgálati helyemen azt hittem, hogy parancsnokként többet kell dolgozni, mint „főnt”, akkor ezt egy kicsit átértékeltem. Itt is egymást követik a feladatok, remélem, van látszata is a munkánknak. Nehéz, de gyönyörű időszak volt a kódex és a rendeletek megalkotásának korszaka. Azt gondolom, hogy számomra sok hiteles és szakmailag fontos kollégámnak bizonyítottam be a közös munka során szerte az országból, hogy értem és érzem a „smasszerájt”. Ha a jelenbe és a jövőbe nézek, akkor pedig a börtönépítéseket és a foglalkoztatás fejlesztését emelem ki legfontosabb

feladatként, ami a szervezet, így vezetőtársaimmal közösen előttünk áll.

Ki biztosítja a báteret a feladatok mellett?

Tudom, hogy mindenki ezt mondja, de tényleg igaz: iszonyú nagy erőt és biztosságot kapok a családomtól. A második házasságomban élek, kettőnknek négy gyerekünk van, úgyhogy mindig zajlik az élet körülöttünk. A lányok egyetemisták, ők még nem köteleződtek el, viszont mindkét fiam hivatásos, egyik rendőr, másik bv.-s, úgyhogy lesz, aki az életpályamodell sokáig tesztelheti még.

Szalai Tímea

Schmebl János Budapesten született, 1969-ben. A Pécsi Tudományegyetem humán szervező és a Rendőrtiszti Főiskola büntetés-végrehajtási szakán szerzett diplomát. 1989. július elsején alhadnagyi rendfokozattal lépett be a büntetés-végrehajtás kötelékébe, mint az Állampusztai Börtön és Fogház nevelője. 1994-ben őrpapancsnok, 1996-tól biztonsági tiszt, 1998-tól alegységvezető, majd 2000-tól parancsnokhelyettes Állampusztán. 2003 májusától két évig a Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet parancsnoka. 2005. december elsejétől a Bács-Kiskun Megyei Bv. Intézet, majd 2006. május elsejétől a Pálhalmi Országos Bv. Intézet parancsnoka. 2009. szeptember 8-án a köztársasági elnök kinevezte büntetés-végrehajtási dandártábornokká. 2011. január 20-ától a Fővárosi Bv. Intézet parancsnoka, míg 2013. február elsejétől a büntetés-végrehajtás országos parancsnokának biztonsági és fogvatartási helyettese.

Konferencia a jövő börtöneiről

A holland büntetés-végrehajtási szervezet vezetésével március 2-től háromnapos nemzetközi konferenciát rendeztek Hágában. A Jövő börtönei című 2014-es börtönügyi kezdeményezés zárókonferenciáján a magyar büntetés-végrehajtást *Fok Róbert* bv. ezredes, szolgálatvezető és *Gáspár Géza* bv. alezredes, osztályvezető képviselte.

A jövő börtönei program 2014. április elsején indult a holland büntetés-végrehajtási szervezet vezetésével, melynek során a különböző országok jogalkotóinak, kutatóinak és büntetés-végrehajtási szakembereinek lehetősége nyílt egymással megosztani a büntetés-végrehajtás jövőjét illető elképzeléseiket. A hágai zárókonferencián a résztvevők a két év alatt összegyűjtött tapasztalatokat összegezték, így a huszonöt országból érkezőknek lehetősége volt betekintést nyernie a hagyományos büntetés-végrehajtási szankcióktól eltérő alternatívák alkalmazásába, felmérhették a nemzetközi szinten megvalósítható megoldásokat, a börtönrendszer megújítására, korszerűsítésére irányuló jövőbeni lehetőségeket. Az előadók ismertették az alternatív büntetési módokat, a házi őrizet, a feltételes szabadlábra helyezés, az utógondozás, valamint a foglalkoztatás fontosságát, illetve bemutattak előnyös és hátrányos börtönépítészeti megoldásokat is.

Kerekasztal a gyermekbűnözésről

A magyarországi gyermekbűnözés súlya, veszélyessége címmel rendeztek kerekasztal-beszélgetést az NKE Kriminológiai Tanszékének munkatársai március 24-én a Rendészettudományi Karon. A büntető-igazságszolgáltatás és a gyermekvédelem elismert szakembereinek, valamint a kar hallgatóinak és oktatóinak részvételével megtartott rendezvényen a büntetés-végrehajtás szakemberei is kifejtették álláspontjukat. A szervezetet *dr. Pallo József* bv. ezredes, a BvOP Jogi és Adatkezelési Főosztályának vezetője, *Pesti Ferenc* bv. ezredes, a Tököli Országos Bv. Intézet parancsnoka, valamint *Koncz Katalin* bv. alezredes, a Baranya Megyei Bv. Intézet vezető reintegrációs tisztje képviselte. A gyermekbűnözés súlyát az intézmények szemszögéből mérték fel, megvizsgálták a fő tényezőket, valamint választ kerestek azokra a kérdésekre, hogy a büntetőjogi felelősség érvényesítése és a gyermekvédelem követelményei harmóniában vannak-e, megfelelő-e az intézményi reagálás, valamint hogy eredményes-e a probléma kezelése.

AZ ÉV SMASSZEREI

Év elején több intézetben is megválasztották az Év Smasszerét, amely elismerés azért is lehet becses tulajdonosának, mert a díjat az intézeti munkatársak ítélik oda, titkos szavazással. Mi Leki Edina bv. törzsszázlóssal, a zalaegerszegi intézet főápolójával és Horváth Csaba c. bv. főtörzsszázlóssal, a szombathelyi intézet nyilvántartási segédelődjével beszélgettünk. A kérdések hasonlóak, a válaszok nem feltétlenül.

Leki Edina Megköszönték, hogy emberek maradtunk

Bv. Hírlevél: – Mit gondol, mivel érdemelte ki kollégáitól a megtisztelő bizalmat, az Év Smasszere cím elnyerését?

Leki Edina: – Ezt a kollégáktól kellene megkérdezni, de szerintem a munkához való hozzáállásomat díjazták. A természetem is olyan, hogy ha tudok, mindenkin segítek. Problémamegoldó képességemet is jónak tartom, és teljes mértékben kiállok a kollégáim mellett.

Mit gondol, milyen tulajdonságokkal kell rendelkeznie egy jó bv.-s szakembernek?

Ugyan nem tulajdonság, de az biztos, hogy a „letöltött” évek sokat számítanak. 2001. május 1-je óta dolgozom itt. Először a biztonsági osztályra kerültem, ott töltöttem el hét évet, így nem csak az egészségügy vonatkozásában tudok hozzászólni a dolgokhoz, hanem biztonsági területen is. De azt gondolom, hogy általánosságban fontos a rátermettség, a határozottság és a segítőkészség.

Tizenöt éve tagja a bv. szervezetnek. Milyen tendenciákat, változást, fejlődést tapasztalt ez idő alatt a bv. szakmai munkájában?

Sokat változott minden, legfőképpen a jogszabályok és a fogvatartottak. Szakterületemen jól látható tendencia, hogy a fogvatartottak egészségügyi állapota sokat romlott az utóbbi időkben. Sokan kerülnek hozzánk mindenféle hozott fertőzéssel, korábbi kezeletlen betegségekkel. Mi előzetesház vagyunk, és az alatt az idő alatt, amit nálunk töltenek, megpróbálunk javítani az állapotukon.

Ezt tudják a betegek is, és hálásak érte. Kaptunk már képeslapot fogvatartottól, aki megköszönte, amit tettünk érte, de a civil életben is találkozom volt betegemmel, aki azt köszönte meg, hogy emberek maradtunk. Mi ugyanúgy dolgozunk, mint egy kórházban, vagy talán még jobban, mert rajtunk nagyobb a felelősség. A végeredmény, hogy sokan jobb állapotban kerülnek ki a börtönből, mint ahogy bekerültek.

Az Ön munkájában mi számít sikernek, illetve mi okoz nehezéget?

Előzetesház lévén gyakran tapasztaljuk, hogy a fogvatartottak izgulnak ügyük állása miatt. Volt, hogy időben elkaptunk egy infarktust, ezzel megmentettünk egy életet. Később civil kórházban kezelték tovább az illetőt, onnan jelzett vissza, hogy köszöni az életét. Ennél örömtelibb sikert nem nagyon tudok mondani, de általában örülök, ha a betegségeket időben megfogjuk. Nálunk nincs a nap 24 órájában orvos, ezért nagy a felelősség rajtunk. Nehézségeink is ebből adódnak: sokszor csak magunk vagyunk, így nekünk kell megoldani a dolgokat. De a díjamat annak is köszönhetem, hogy itt egy jó csapat van, és mindannyian próbáljuk maximálisan ellátni a feladatunkat. Sokszor munkaidőn túl is. Sokat túlórázunk, de ez nem mehet sem a munka, sem a magánélet rovására.

A szervezet mivel tudná még jobban segíteni a munkájukat?

A munkánkat segítik, az adottságaink jók. Felújított rendelőben dolgozhatunk,

a gyógyítási eszközök is a rendelkezésünkre állnak. A bv. kódex is szinte teljes mértékben tökéletes. Ami nagymértékben nőtt az az adminisztratív munkánk. *Schmebl* vezérőrnagy úr elmondta a díjam átadásakor, hogy intézetünk egyedülállóan jól teljesített a gyógyszerekkel kapcsolatban. Ez viszont rengeteg papírmunkával jár.

Ha leteszi a papírokat, munkaidőn kívül mivel tölti szívesen az idejét?

Családom szerencsére megértő, hiszen mi bv.-s család vagyunk. Édesapám két éve innen ment nyugdíjba, a bátyám is itt dolgozik, a férjemmel is itt ismerkedtünk meg, a sógorom pedig a szombathelyi intézetben dolgozik. Amikor a bátyám alapfokú vizsgájára készült, én voltam neki a segítség, nekem mondta fel a leckét. Belém ivódott és megtetszett a jogi szöveg, „megtörtődtem”. Van egy tizenegy éves fiam. Szereti a várakat és a katonákat, igyekszünk vele megismertetni minden történelmi helyet.

Ő lesz esetleg a következő bv.-s generáció a családban?

Könnyen lehet. Nagyon élvezi az Adorján-napi programokat, különösen a villogós autókat. Most erre a pályára készül, és mi támogatjuk ebben.

A munkatársakkal beszélgetve gyakran tapasztalom, hogy sokukban nagyon erős a kötődés a bv.-s hivatás iránt. Mi ennek az oka?

Ennyi idő után kialakul a hivatástudat, de adottak a körülmények is. Ráadásul tavaly fizetésemelést is kaptunk. Talán az egymás iránti tisztelet is jobban megfigyelhető, mint máshol. Azonkívül a fogvatartottak is felnéznek ránk, és tőlünk várják a

segítséget, s ez egy idő után megtetszik az embernek. Nagy a felelősség, mindig van egy kis adrenalin az emberben, ez is doppingol.

Végül szeretném megköszönni azoknak a munkatársaknak, akik úgy gondolták, hogy ezt a díjat én érdemlem meg. Két közvetlen kolléganőmet név szerint is

meg szeretném említeni, nélkülük ez a díj nem lehetne az enyém: köszönöm *Baranyainé Sichter Máriának és Kővári Edinának.*

Horváth Csaba Gut, besser, smasszer

Az elismerés megnevezése szellemes átirata egy reklámszövegnek, és talán koccintottak is a reklámban szereplő sörrel a kitüntetésre a kollégákkal.

Esetleg el is árulták, hogy miért Önre esett a választásuk?

Ezt tőlük kellene megkérdezni.

A magam nevében azt tudom mondani, hogy mint minden munka esetében, a munkához és a kollégákhoz való hozzáállás a legfontosabb, emellett a bv.-nél az ember személyisége is meghatározó. Fontos a segítőkészség, a megértés és főleg a hozzáállás. Ha nem jó a hozzáállás, a többit is megette a fene. Az én munkakörömben ez kiegészül a jogszabályok naprakész nyomon követésével.

Ön már huszonnégy éve bv.-s, hogy látja, milyen változásokon ment át a szervezet, illetve a fogvatartottak mentalitása?

Ezt a huszonnégy évet hullámnak mondanám. Voltak nehezebb időszakok – itt a bérezésre gondolok – és jobb periódusok. Az első Orbán-kormány idején volt egy béremelés, ami sokat segített. Jelenleg is folyamatban van egy jó irányú változás, ami remélhetőleg megoldja a fogvatartottak őrzését végző végrehajtó állomány bérének normalizálását. Régióinkban ez jelentős problémát jelent, hiszen emiatt hamar elmennek az olyan emberek is, akikre lehet számítani, mert itt könnyebben találtak jobb lehetőséget. Lehet bárki bármilyen elhivatott, ha a családját nem tudja eltartani...

És mikor érez elégedettséget? Úgy is feltehetem a kérdést, hogy mi segíti, illetve mi bátrítatja a munkáját?

A változások korát éljük, új törvények születtek. Az én beosztásomban nagy szükség van arra, hogy a törvényektől a

szakutasításokig bezárólag folyamatosan kövessem a változásokat: mi milyen feladattal jár, mit kell másként csinálni. Ha nem követem a változásokat, annak akár jogtalan fogvatartás, vagy más jelentési kötelezettség alá eső tevékenység lehet a vége. A másik nehézség az értelmezés kérdése. Amikor én annak idején az igazgatásra kerültem, a felmerült kérdéseket az országos parancsnokságról egy jártas szakemberrel meg tudtuk beszélni, így egységes gyakorlatot lehetett alkalmazni. Letöltőházként az ország minden területéről kapunk fogvatartottakat, és látom az intézetek eltérő gyakorlatát. Most egy fogvatartottal sokkal kevesebb idő jut a nyilvántartásban, mivel sokkal több a feladat. Úgyhogy a siker az, ha nem kell jelentést írnom. Akkor a munkát jól végeztem én is és a kollégáim is. Az én beosztásomban sikernek tartom azt is, ha egy fogvatartott problémáját jól oldom meg: tudom hová kell irányítani, ott majd ugyanazt fogják mondani, amit én mondtam, és hogy nem kell elbizonytalanodnom abban, hogyan oldjam meg a helyzetet. Összességében úgy gondolom, hogy közösen kell dolgoznunk, egymásért, közösen kell érvényt szerezniünk a törvénynek. Mi az irodában négyen egymásért vagyunk, és közös a célunk. Ahogy én elvárom tőlük, ők úgy várják el tőlem a jó munkát. Ha problémák vannak is, azokat mindig igyekszünk megoldani.

Kapcsolt munkakörben esélyegyenlőségi referens is, bemutatná ezt a munkát kicsit közelebbről?

Ezt a munkakört jogszabály írja elő minden nagyobb munkahelyen. Az, hogy milyen feladatokat végzünk el, nagyrészt függ a parancsnok elvárásaitól is. Lehet lapítani, és lehet dolgozni is. Mi inkább dolgozunk. Az esélyegyenlőségi tervben a

hátrányos megkülönböztetésnek, hátrányos élethelyzeteknek igyekszünk elejét venni. Például munkaidő-kedvezményt adunk gyermek, vagy beteg családtag ápolására. Védelmet adunk olyan munkatársaknak, akiket hátrányos megkülönböztetés ér, mert például nő, mert férfi, mert meleg, mert roma származású stb. Volt egy oktatás, ahol lehetőségem volt előadást tartani az esélyegyenlőségről. Egészen a francia forradalomig visszamentem, és bemutattam, hogy hogyan kezdődött, illetve most hol és hová tart ez a kérdés.

Egy évben bányászor fordulnak Önöz?

Tavaly egyetlen panasz sem érkezett, amely szerint az intézet megsértette volna az esélyegyenlőséget. A munkaidő-kedvezményt hetvenhárman veszik igénybe.

Abogy elmondta, munkája nagy odafigyelést kíván. Mi jelenti Önnek a kikapcsolódást?

Családos ember vagyok, a feleségem is bv.-s, könyvelő a gazdasági osztályon. Együtt jövünk, együtt megyünk. Ha tehetem, akkor sportolok, focizok és kosarazom, a feszültséget itt tudom kiereszteni. Van egy kamasz lányom és egy negyedikes fiam, mindketten igénylik a családot. A fiammal megnézzük egymás focimeccseit, és a Haladás meccseiről is ritkán maradunk le.

Mészáros Zita

Mindenkit elfogadok olyannak, amilyen

Wéber Róbert *bv. őrnagy,*
a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet
Gyorskocsi utcai objektumának biztonsági
osztályvezető-helyettese a Büntetés-
végrehajtási Szolgálatért emlékplakett
arany fokozatát vehette át
március 15. alkalmából.

Wéber Róbert: – Nagy elismerés számomra és családom számára, hogy ilyen jeles napon, március 15-én kaphattam meg ezt a kitüntetést. Gondolom, ez az elmúlt húsz évnek szól, hiszen 1995. október 1-jétől vagyok bv.-s. Állampusztán kezdtem közalkalmazott gépjárművezetőként, de folyamatosan tanultam, így kerültem egyre magasabb beosztásba, egyre nagyobb kihívások elé.

Bv. Hírlevél: – *Húsz éve bv.-s... Hogyan élte meg a változásokat, illetve hogyan ítéli meg a bv. kódexet a napi munkában?*

A bv. kódex hatálybalépését és az új intézkedéseket nagyon pozitívnak tartom, különösen a reintegrációs őrizetet és a progresszív rezsimekategoriókat. Jó, hogy a rezsimekategorion belül is lehet ösztönözni a fogvatartottakat arra, hogy szabálykövetők legyenek, hogy részt vegyenek a programokban, hogy minél előbb vissza tudjuk illeszteni őket a társadalomba.

A fogvatartottak is ilyen jól reagáltak az új intézményekre?

Megítélésem szerint igen. Megértették, hogy a sok intézkedés az ő számukra is kedvező, működik a pozitív ösztönző rendszer. Szabálykövetőbbek lettek, mert a „bőrükön” érzik az eredményt: több és hosszabb telefonálási idő, hosszabb beszélő stb. Így könnyebben elviselhető az életük itt benn is.

Mi vonzotta Önt erre a pályára annak idején, illetve mi motiválta a sikeres munkához és az ilyen komoly elismeréshez vezető úton?

A családtól kaptam a szocializációs háttérrel és a mintát. Az édesapám is itt dolgozott, és a családban is több bv.-s volt és még jelenleg is dolgozik. Elég nagy dinasztiát tudunk felmutatni. Előtte a szüleim példája lebeg, és én is megpróbáltam minden beosztásomban a legjobb tudásom szerint megfelelni. És nélkülözhetetlen az a nyugodt családi háttér, amit a feleségem biztosít.

Ez az alapállás megkönnyíti a munkáját?

Alapállásom, hogy mindenkit elfogadok olyannak, amilyen. A véleményem lehet, hogy megvan, de az soha nem befolyásolhatja a munkakapcsolatot. Így kicsit könnyebb a vezetőkkel és a beosztott munkatársakkal érintkezni, és ez megkönnyíti a munkát. Ez is része lehet annak, hogy megkaptam ezt az elismerést. Másrészt ahhoz, hogy az ember sikeres legyen, szükség van a vezetők és a beosztottak támogatására is. Egyik nélkül sem jön össze. Én szerencsés vagyok, mert a pályám során az előjáróimtól mindig megkaptam a szükséges támogatást. Most, a Gyorskocsi utcában a parancsnokhelyettes asszonnyal, osztályvezetőmmel és a társosztályvezetővel is remek az emberi és a szakmai kapcsolatunk. Ez azért is fontos, mert így könnyebb az állomány

irányítása. Egységes követelményt tudunk támasztani feléjük, nincsenek összezavarva. Én is lenről jöttem, és éreztem azt a terhet, amit beosztottként viseltem. Emlékszem, mit vártam el akkor a vezetőimtől, és milyen ösztönzésben volt részem általuk. Ehhez kapcsolódva meg kell említenem *Biczó, Boglyasovszky* és *Schmehl* parancsnok urakat és jelenlegi parancsnokomat, *Cséri* urat, akiktől példaeértékű vezetői mintát kaptam.

Úgy tudom, hogy a kisfiát is vonza ez a pálya. Ő lesz az, aki a családban folytatja a bv.-s hagyományokat?

A kisfiam még csak hétéves, de tetszik neki a hivatásos élet, szereti a rendet és a fegyelmet. Olyan helyen dolgozunk, ahol a szabályok követését próbáljuk átadni a beosztott munkatársaknak. Ilyen hosszú idő elteltével már nehéz ebből kilépni, kicsit katonásabbak vagyunk otthon is. Úgy látom, hogy a korosztályánál a fiunkban már nagyobb a fegyelem. Amennyiben később úgy dönt, hogy folytatja szülei példáját és a bv.-s hivatásos pályát választja, büszkének leszünk rá.

-emzé-

A tiszteletet nem kierőszakolni, hanem megszolgálni kell

Somornai Lajos c. bv. főtörzsszászlós, a Sopronkőhidai Fegyház és

Börtön körlet-főfelügyelője a magyar Bronz Érdemkereszt katonai

tagozatát vehette át. 1993-ban szerelt fel a büntetés-végrehajtás

hivatásos állományába, azóta is körleten dolgozik.

Bv. Hírlevél: – *Örült, számított ilyen nagy elismerésre?*

Somornai Lajos: – Meglepetésként ért a hír, épp Igalon töltöttem a kéthetes rehabilitációs pihenésemet, amikor az utolsó napon értesítettek, hogy felső szintű jutalmat kapok. Jólesik, hogy elismerik 23 év munkáját. Ezt az időt végig körleten töltöttem, ebből csak egy hónapot voltam „toronyban”. 1997-től vagyok kinevezett főfelügyelő.

Hogyan „élte túl” ezt a hosszú időt?

A lényeg az, hogy ki kell tudni kapcsolni, a kapun kívül nem visszük a munkát. Voltak magánéleti problémáim is, de a sport sokat segített.

Mióta és mit sportol?

A válasom óta, 9 éve futok, kerékpározok, eddig öt maratont futottam le, és számtalan félmaratont. Évente 2000–2500 kilométert gyűjtök össze. Az első évben több mint húsz kilót fogytam, és a második évtől kezdve már versenyezni is járok. Kétnaponta muszáj futnom, ezért például a munkahelyemre a hat kilométeres utat futva, vagy biciklivel teszem meg.

És hogyan került a büntetés-végrehajtáshoz?

Vezetékes távközlés-technikai műszerész a szakmám. Ezután egy évig sorkatoná voltam, majd leszerelés után a Matávnál kaptam munkát. Másfél évig itt dolgoztam, hétfőtől szombatig, kora hajnaltól estig tartott a munka, mivel vidéken építettünk hálózatot. Akkor született meg a fiam, így a több szabadidő kedvéért váltottam munkahelyet. A bv.-

nél a váltásos munkarend jól jött, bár a fizetésem kevesebb lett: a Matávnál 16 ezer forint volt akkoriban, kezdő örként viszont csak ennek felét, 8 ezret kerestem. Másodállást vállaltam, mivel lakáshitelünk volt, autót is vettünk. A sok munka miatt viszont alig voltam otthon, és ennek a családom látta kárát – válás lett a vége. Későn, de rájöttem, hogy nem minden a pénz.

Meséljen a családjáról!

Négy éve tart a jelenlegi párkapcsolatom, külön élünk, viszont a szabadidőnket együtt töltjük. A fiam 25 éves, jelenleg másodéves a Nemzeti Közszoigalati Egyetem bv. szakirányán. Előtte három évig ő is Sopronkőhidán dolgozott felügyelőként. Szerettem volna én betanítani, de egy másik szakaszba helyezték, hogy ne én legyek a főnöke. Azért otthon mindent megbeszélünk. A lányom 19 éves, ő is érdeklődött a hivatásos szakma iránt, de lebeszéltem róla – féltettem úgy éreztem, nem jó, ha ilyen fiatal lányként itt dolgozik. Most Ausztriában vállalt munkát, egy sportboltban eladó, így tanul nyelvet.

Ön miért nem csábult el külföldre?

Szeretek emberekkel foglalkozni, megszerettem ezt a pályát. Ez sokáig motivált, de már néha kezdek belefáradni. Egy igali pihenés például segít felfrissülni.

Milyen a kapcsolata a kollégáival?

Baráti a viszonyunk, együtt futunk, biciklizünk, párhavonta elmegyünk valamilyen koncertre, vagy tekezőnk.

A régikkel jó együtt dolgozni, sokszor egy kézmozdulatomból tudják, mit akarok.

Mire büszke?

Az első héten az instruktorom megmutatott egy plakátot, ami a főfelügyelői irodában van kirakva, az a felirat szerepel rajta, hogy „A tiszteletet nem kierőszakolni, hanem megszolgálni kell”. Én eszerint dolgozom. A fogvatartottak és a kollégák is tudják, hogy rendet, fegyelmet követelek, de cserébe mindenki megkapja, ami neki jár – a bv. és a rab is. A fogvatartottakkal sokat kell foglalkozni, beszélgetni kell velük, az ember sokszor egyben pszichológus is. Ezért hálásak az emberek. Ha véletlenül összetalálkozom az utcán egy volt fogvatartottal, megköszöni, hogy emberként bántam vele. Ez jó visszajelzés. Kitüntetésem miatt a kollégáim nagyon büszkék voltak rám. Amikor a következő szolgálatba mentem, sorfalat állva a gumibottal tisztelegtek, a ceremónián készült képet pedig kiragasztották a tükörre és a szekrényre. Ez sokat jelent nekem.

Milyen tanácsot adna a kezdőknek?

Mindig van egy célom, ami a szemem előtt lebeg. Amit elvállalok, megcsinálom. Fontos a kitartás, az önfejlesztés, az idősebb kollégák tanácsait érdemes megfogadni. A fiatalok legyenek tevékenyebbek, kezdeményezőbbek. A kölcsönös tisztelet mellett az odafigyelés is fontos. Sokszor előfordult, hogy egy fogvatartottnak csak arra volt szüksége, hogy valakinek elmondhassa a problémáját, hogy valaki meghallgassa.

Ez megakadályozhatja, hogy valaki annyira kétségbeessen, hogy esetleg öngyilkosságot kíséreljen meg. A fiatalok ezt már nem teszik. A másik legfontosabb, hogy következetes legyek. A fogvatartottnak felvázolom a lehetőségeit, ő dönti el, melyik utat választja, de amit mondok, az úgy lesz.

Hogyan látja a jövőjét?
Amikor lehetőségem lett volna 25 év szolgálati idővel nyugdíjba vonulni, még úgy éreztem, hiányozna ez a munka, nem tudnék civil helyen dolgozni. De azt sem tudom elképzelni, hogy 62 éves koromig ezt csináljam. Az ötvenes kollégák lassúbbak, nem megy már nekik úgy a

munka, ahogy kell, sokat kell trappolni. A fogvatartottak is egyre fiatalabbak, az állománynak is fiatalodni kell, de a tapasztalatokat meg kell velük osztani. A fiamnak is sokat segíték így. Azt szoktam neki mondani: ne felejtse el, honnan indult, és ne hozzon szégyent a nevére.

Szili Mónika

Nincs két egyforma nap

Végh Andrea bv. törzsszázlós, a Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet körlet-főfelügyelője szerint a büntetés-végrehajtásnál nincs két egyforma nap. Számára munkája a hivatása, amit példaértékű szorgalommal és pontossággal lát el. Ezt március 15-e alkalmából a Büntetés-végrehajtási Szolgálatért Emlékplakett bronz fokozatával ismerték el.

1995-ben, tehát már több mint húsz éve annak, hogy a Pálhalmi Agrospeciál Kft.-nél helyezkedtem el. Majd 2002 márciusában, mint körletfelügyelő szereltem fel Mélykúton.

Férje is bv.-s. Ez is batással volt arra, hogy végül beöltözött?

Valójában nem. Férjem 1997-ben szerelt fel Pálhalmán, ebben az évben volt az esküvőnk is. 2005 óta a kutyatelep vezetője. Én voltam az, aki többször is felvettem neki, hogy mi lenne, ha hivatásosként csatlakoznék a szervezethez, de erre ő mindig nagyon diplomatikusan válaszolt, se rábeszélni, se elrettenteni nem akart. Egyszóval rám hagyta a döntést. Végül elhatároztam, hogy belevágok. Nagyon hamar kiderült, hogy jól választottam.

Lassan tizenöt éve hivatásos. Mi a titka? Mi az, ami még mindig motiválja?

Az, hogy nincs két egyforma nap. Ez az, ami még a mai napig is komoly motivációt jelent számomra, és úgy gondolom, hogy ebbe bárki más is belekapaszkodhat. De természetesen egy nagy adag elhivatottságra is szükség van.

Ezért az újonnan felszerelőknak is mindig ezeket hangsúlyozom. Ami még nélkülözhetetlen továbbá, az a kollégák közössége, az összetartó csapat, amelynek tagjai minden körülmények között számíthatnak egymásra. A szakaszom éppen ilyen, mindenki így gondolkodik, ezért nagyon szerencsésnek mondhatom magamat.

Abogyan nincs két egyforma nap, úgy nincs két egyforma ember sem. Nebéz szót érteni a női fogvatartottakkal?

Nem feltétlenül, de az biztos, hogy érzékenyebbek, mint a férfi társaik. Emiatt nehezebben kezelhetők sok szempontból, kicsit speciálisabb hozzáállást is igényelnek. Persze érthető is ez, hiszen egy nő – aki lehet egy feleség, egy anya, egy nagymama – sokkal nehezebben viseli azt, hogy távol van a családtól. A nehezebb pillanatainkban még a legapróbb problémájukból is óriási gondot tudnak csinálni, így lesz sokszor a bolhából elefánt. Ezért a türelem és az empátia nagy erény számunkra. Fontos, hogy minden nap szabályszerűen, de emberségesen végezzük a munkánkat.

Mi volt a legnagyobb kihívás eddigi munkája során?

Amikor 2011-ben kineveztek főfelügyelőnek. A kezdetek – a szakasz összevágatása, a bizalom kiépítése, és természetesen a megnövekedett felelősség – komoly munkát, jelentős erőfeszítéseket követelt. Hála istennek azonban hamar megbirkóztam az új feladatokkal, hiszen remek kollégák vettek és vesznek körül mind a mai napig, amiért ezúton is köszönettel tartozom nekik. Nálunk a legnagyobb siker az, ha nem történik semmi rendkívüli, eseménymentesen zajlik le a szolgálat, így nyugodtan mehetünk haza a családukhöz. Ehhez persze szükség van arra, hogy mindig az adott probléma megoldására koncentráljunk.

Mivel tölti szabadidejét, hogyan szokott kikapcsolódni?

Párom se hozza haza a munkát, és én sem. Eldöntöttük, hogy itthon nincs bv. Tízéves kislányunkat nevelgetjük, alig várjuk már a jó időt, hogy minél többet lehessünk együtt a szabadban, kiránduljunk, biciklizzünk, de imádom kertészkedni is. Az igazi nyugalmat mindig a családomtól kapom.

Kellner Gergely

Komoly siker a reintegrációs őrizet

Tavaly áprilisban lépett hatályba a reintegrációs őrizet jogintézménye. Eddig hétszáz kérelmet nyújtottak be, és több mint 300 engedélyező határozat született. Évértékelő beszédében Csóti András bv. altábornagy, országos parancsnok azt emelte ki, hogy új jogintézmény ilyen gyorsan és ennyire sikeresen csak elvétve épül be egy szervezet életébe.

A Duna TV Kékfény című műsora február 22-i adásában foglalkozott a reintegrációs őrizettel, amelyben két várományos útját követte a büntetés-végrehajtási bíró döntéséig. A két fogvatartott egyike, Dániel Baracsán állt a büntetés-végrehajtási bíró elé.

A 63 éves Dániel Martonvásáron tölti szabadságvesztés-büntetését, sikkasztásért kapott három évet. Bűnbeeséséről azt meséli, hogy sokáig kamiont vezetett, majd alapított egy fuvarcéget. Eleinte futott a szekér, de a válság megroppantotta az üzletet. Emiatt Hollandiában akart munkát vállalni, ehhez viszont pénz kellett. Társaival szállítmányokat „nyúltak le”, a hetediknél tetten érték őket. Fegyelmezett ember, azt mondja, a sorsot el kell fogadni, ha nem így van, abba bele is lehet örülni. – Körülbelül két óra alatt bezongoráztam az agyamba, megnéztem a dátumot, és kész, ennyi. Vége lesz, és tudom, én ide többet nem jövök vissza – osztja meg a nézőkkel túlélési taktikáját. Nyáron szabadulna sima kedvezménnyel, de fél évvel ennél is korábban kiengedhetik, ha a bíró úgy dönt. A végzés előtt a bv. pártfogók is komoly munkát végeznek: környezettanulmányt készítenek, amelyben vizsgálják a családi hátteret, a baráti társaságot, és azt is, lesz-e kint segítő. A bírók a végzésben pedig megszabják a szigorú napirendet és az útvonalat: a reintegrációs őrizettest csak vásárolni, a

gyerekért, munkát keresni és iskolába járni engedik, a mozgást elektronikus nyomkövetővel ellenőrzik. Dániel bv. tárgyalásán az is kiderült, hogy az sem mindegy, milyen a lakása, van-e megfelelő áram, mert a „lábbilincset” mindennap tölteni kell. A börtönbeli viselkedést is alaposan megvizsgálják a tárgyaláson. Dániel csak dicséretet kapott, így megkapta a kedvezményt is. A végzés szerint hetente háromszor mehet el otthonról, és heti egyszer meglátogathatja a szomszéd faluban beteg édesanyját.

A műsorban elhangzott az is, hogy a szigorú feltételeknek elvileg ezerötszázan felelnek meg, de eddig csak hétszázan jelentkeztek. Többen azért nem próbálkoztak a kérelemmel, mert tényleg nem adják olcsón, a bírók csak a kérelmek egyharmadát hagyták eddig jóvá.

dr. Bogotján Róbert bv. ezredes, szolgálatvezető nyilatkozatában arról beszélt, hogy vannak, akik megbotlottak és bekerültek, de olyan volt az elkövetés jellege, hogy kaphatnak egy lehetőséget arra, hogy a reintegrációs őrizetnek köszönhetően korábban visszatérjenek a társadalomba. A reintegrációs őrizetes munkát keres, és különféle oktatásban is részt vehet, így hasznos tagja lehet a társadalomnak.

Egyeztetés az alapvető jogok biztosával

Csóti András bv. altábornagy, a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka meghívására dr. Székely László, az alapvető jogok biztosja és dr. Pajcsicsné dr. Csóré Erika, az A JBH Hatósági és Környezetvédelmi Főosztályának vezetője tárgyalt a BvOP-n, február 25-én. Az alapvető jogok biztosja a nemzeti megelőző mechanizmus által speciális jogkörben lép fel annak érdekében, hogy a különböző fogvatartási helyeken ne érhesse a fogvatartottakat kínzás vagy egyéb megalázó bánásmód. Ennek keretében a büntetés-végrehajtási szerveket is monitorozza, elősegítve a jogszerű, európai normáknak is maradéktalanul megfelelő fogva tartás fenntartását. Az egyeztetés során a résztvevők elemezték a korábbi vizsgálatokból kimutatható tendenciákat, a fejlesztési irányokat, áttekintették a rendszerben felismert és jelzett problémákat és azok megoldásait, valamint a kölcsönös, hatékony együttműködés további lehetőségeit.

Műveletisek

2016. március 7-én megkezdődött a műveleti csoportokban résztvevők továbbképzése a tavalyi évben egységesített képzési tematika jegyében. A központi alapképzés komplexitását mutatja, hogy az országos parancsnokság szakemberei mellett a Magyar Honvédség, a Készenléti Rendőrség, a Terrorelhárítási Központ és a Csongrád Megyei Rendőrkapitányság munkatársai is oktatják az állományt.

A Hír Tv Riasztás című műsora február 23-án mutatta be a Műveleti Osztály munkáját. A stáb a Fővárosi Bv. Intézet Venyige utcai objektumában forgatott.

A bevezetőben elhangzott, hogy a bűnözők a jelvényük után fekete kutyaként emlegetik a műveleti osztály tagjait. *Belina Csaba* bv. őrnagy, parancsnokhelyettes a műveleti csoport, vagyis a büntetés-végrehajtás speciálisan képzett tagjainak munkájába avatta be a nézőket. Ismertette a „műveletisek” általános feladatait, a magas kockázattal járó biztonsági feladatok végrehajtását, a kiemelten veszélyes fogvatartottak szállítását, előállítását.

Dormán István bv. százados, megbízott műveleti osztályvezetőtől a nézők azt is megtudhatták, hogy a csoporthoz való tartozásnak komoly feltételei vannak: kemény egészségügyi, fizikai és pszichológiai alkalmassági vizsgálaton kell

keresztülesnie minden jelentkezőnek. Az alkalmas jelölt ezt követően alapképzést kap, emellett napi rendszerességgel folynak a végrehajtó-felügyelő állomány képzései, valamint a központi továbbképzések is.

Később a csapat egyik „régimotorosa” nyilatkozott, aki a csoport megalakulásától, 2007 februárjától tagja a feketeruhásoknak. Inkognitóját megőrizve arról beszélt, hogy azért jó ebbe a csapatba tartozni, mert nagy az összetartás. – Olyan emberekkel vagyunk körülveve, akik szintén alkalmasnak érezték magukat arra, hogy ebbe a csapatba kerüljenek, és minden előítéllettől mentesen, szakmailag is hozzá tudnak tenni a dolgokhoz, jól kijönnek a kollégákkal, felkészültek fizikailag és pszichológiailag. Fekete kutyáknak is hívják minket, főleg azért, mert nem hagyjuk az embereket, hogy azt a három lépést meglépjék felénk. Arra a riporteri kérdésre, hogy volt-e már olyan helyzetben, amikor félt, azt válaszolta, hogy inkább a családtagoktól és a külsős emberektől kell tartaniuk, mert amíg a fogvatartottak ők irányítják, a kívülállók reakcióját nem lehet kiszámítani. – Volt már szükség a testi erőnkre is, de úgy gondolom, hogy fizikailag és szakmailag is felkészültek voltunk, és a fogvatartottak meg tudtuk gátolni abban, hogy nagyobb bajt csináljon. A riportban bemutattak egy előállítást, és tiltott tárgyakat is kerestek egy zárkában. Forgattak a börtön alagsorában kialakított edzőteremben, ahol a műveletisek a kollégáikat oktatták közelharcra, hiszen a fegyőröknek is meg kell tudni törni a fogvatartottak ellenállását.

Tavaly új, egységesített szabályozást adott ki az országos parancsnok a műveleti csoportok tevékenységéről. Az intézkedés már tartalmazza azt az oktatási anyagot, amelyet minden bv. intézet használhat az állomány kiképzéséhez. A tematika szerint a „műveletisek” konfliktuskezelést, speciális kommunikációs stratégiákat, elsősegélynyújtást, csapatszolgálati tevékenységeket, löelméleti, fegyverkezelési ismereteket, valamint különleges taktikai, és rendvédelmi közelharc alapismereteket sajátítanak el. A Fővárosi Bv. Intézetben működő Műveleti Osztály fogja össze az intézetek műveleti csoportjait, ahol több mint kétszáz fegyőr teljesít szolgálatot.

Megkezdte működését a Becsületbíróság

2016 januárjától az új Hszt. megteremtette a lehetőséget a Becsületbíróság működéséhez, amely a hivatásos állomány szolgálati viszonyának fenntarthatóságáról dönt. A bíróság három főből áll, akiket a névjegyzékből jelölnek ki azok közül, akik példamutató magatartásuk, szolgálatellátásuk alapján méltóak tagként eljárni. (A Becsületbíróság tagjairól az intraneten lehet tájékozódni – *a szerk.*) Adott ügyben a bíróság tagjait a Magyar Rendvédelmi Kar (MRK) jelöli ki, az eljárás alá vonttal legalább azonos rendfokozati állománycsoportból. Garanciális szempont, hogy az eljárás alá vont kifogással élhet a tagok kijelölését illetően.

A bíróság összehívására írásbeli kérelem benyújtásával van lehetőség. Három esetben kérheti valaki a bíróság összehívását: ha a hivatásos szolgálatra alkalmatlanná vagy méltatlanná vált, illetve ha fegyelmi

ügyében a szolgálati viszony megszüntetését fenyegette szabták ki. A bíróság összehívását a sérelmezett döntést hozó előljárónál a döntés meghozatalától számított nyolc napon belül kezdeményezheti. A Becsületbíróság az eljárására okot adó körülményt nem vizsgálhatja, kizárólag csak arról hoz döntést, hogy a szolgálati viszony megszüntetése alkalmazható, vagy az a feltételek hiánya miatt nem indokolt. A bíróság a korábban hozott döntéseket helyben hagyja, vagy hatályon kívül helyezi. Abban az esetben, ha fegyelmi fenyegetést helyez hatályon kívül, akkor a fegyelmi jogkör gyakorlója köteles más fenyegetést kiszabni vagy megszüntetni az eljárást.

A Becsületbíróság működésének részletes szabályait a 2015. évi XLII. tv. (Hszt.) 225–227. paragrafusai és a 68/2015. BM-rendelettel módosított 11/2006. BM-rendelet tartalmazza.

Átalakuló viszonyok, új hierarchia a börtönökben

Legutóbbi számunkban adtunk hírt arról, hogy Fiáth Titanilla, a Budapesti Fegyház és Börtön klinikai szakpszichológusa summa cum laude minősítéssel védte meg doktori címét az ELTE Társadalomtudományi Karán. Nemrég a marosvásárhelyi rádióban beszélt a börtönpszichológia mai trendjeiről és a reintegrációs programok által felvetett kérdésekről. A szakmailag izgalmas beszélgetés szerkesztett változatát adjuk közre.

A marosvásárhelyi drótkerítés mellett van egy plakát, azon egy jóképű férfi rabruhában. A szöveg: A társadalom termékei vagyunk. Ön tizenkét éve dolgozik a magyar börtönökben. Hogy látja a magyar és általában a közép-európai specifikumokat?

Nagyon meglepett ez a plakát. Az utóbbi években jártam nyugat-európai és amerikai börtönökben, ahol olyan tendencia kezd kibontakozni, amely a bűnelkövetőt teszi elsősorban felelőssé a bűncselekményért. Az amerikai börtönprogramokban nagyon erős ez a hangsúly, amely az elkövető személyiségébe igyekszik belevésni, hogy egyedül ő felelős azért, amit tett. Ehhez képest ez a felirat egy egész más megközelítést hoz előtérbe. A trendek szerint a reintegrációs programokban azt vizsgáljuk, hogy az elkövető milyen kognitív hibákat vét, hogyan dönt arról, hogy bűncselekményt követ el, de teljes mértékben kimarad a társadalmi kontextus.

Ez vagy-vagy kérdés, vagy is-is?

Nehezen tudnám azt mondani, hogy kizárólag a társadalom termékei vagyunk, de azt is, hogy az egyénnek korlátlan felelőssége van. A börtönben is érdemes megvizsgálni, milyen a fogvatartotti kultúra. Amikor a pszichológusok a fogvatartotti agresszivitással foglalkoznak, hajlamosak az egyén pszichodinamikájára fókuszáló kérdőívekkel közelíteni. Én készítettem egy olyan vizsgálatot, amelyben azt kérdezem, voltak-e valaha olyan helyzetben, amikor agresszíven kellett fellépniük? Többen leírták, hogy nem maradt más választásuk, mint az erőszakosság. Felmerülhet, hogy az

erőszak a jellemünkben van, vagy léteznek közegek, ahol az erőszak elvárt. Például: valaki belép egy új zárkába és a többiek elkezdnek kotorászni a cuccai között. Ha határozottan lép fel és jelzi az erőszakra való készenlétét, az olyan kód, amit a börtönben mindenki ért.

Memnyt tebet a büntetés-végrehajtás azért, hogy optimális, átlátható környezetet teremtsen?

Mondhatjuk, hogy hozzunk létre minél kisebb körleteket, erőszakmentes körletet, olyan részleget, ahol védett fogvatartottakat helyezünk el. Egyéniesítünk, progresszív rezsimeket hozunk létre. Minél kisebb a létszám, minél inkább terápiás közösségeket alakítunk ki, annál nagyobb a befolyás az egyének felett. A szakirodalmi adatok, kutatások konklúziója az, hogy a modern, nyitottabb bv. intézetekben megváltozik a kontroll jellege. Ez viszont felveti a kérdést: miután az egyén felelősségén van a hangsúly, nem jutunk-e oda, hogy a pszichológusok, nevelők töltik be azt a szerepet, amit korábban az őrök. Korábban a vamzerkedés számított a legnagyobb véteknél, mert érdekelték voltak a fogvatartottak abban, hogy saját szubkultúrát hozzanak létre, ami rejtve van az őrök szeme elől. A modern börtönben, a terápiás közösségekben jutalmakra, privilégiumokra tehetnek szert, amelyeket el is veszíthetnek. Emiatt egymást is szemmel tartják, ugyanakkor jobb kapcsolatot alakítanak ki a bv.-s személyzettel, a rabszolidaritás pedig csökken. Ez nagyobb kontrollra ad lehetőséget és kezelhetőbbé válnak. Az amerikai rabok viszont, akikkel beszélgettem, nagyon rosszul viselik azt a

minden mozdulatra és gondolatra kiterjedő totális kontrollt, amelyet a pszichoszakmák képviselői gyakorolnak felettük.

Ezek szerint a szabadság és az integritás jelentése átalakult.

Ezekben a terápiás közösségekben teljesen új szerepek alakulhatnak ki. Megkérdeztem a fogvatartottakat, hogy ki az, aki volt már olyan szörnyű élethelyzetben, hogy a börtön megváltást jelenthet számára. Ki az, akinek a családtagja hívta fel a rendőrséget, hogy bekerülhessen. A drogprevenációs csoport egyharmada jelentkezett. Ebből az is következik, hogy a börtön, ami régen a kirekesztés és megtorlás eszköze volt, ezekben az esetekben a megváltás eszközévé szelídiülhet. Amennyire változik a külvilág, változnak a börtönrel kapcsolatos elvárások is.

Hogyan változnak a börtönön belüli viszonyok, trendek?

A fogvatartottak közötti szolidaritás széthullik. Az árulás és a vamzerkedés tilalma továbbra is él, de érvényességi tartománya csökken, jönnek a kibúvók. A személyzettel való kapcsolattartás viszont egyre kevésbé stigmatizáló. Megjelennek azok a fogvatartottak, akik igénylik a börtön szolgáltatásait, az oktatást, a képzéseket. Új típusú viszonyok bukkannak föl. A menő, a vamzer, a csicska hierarchiája átadja a helyét a lelkesedők, a játékosok és a sumások típusainak. Magyarországon – az új bv. kódex bevezetésével – ennek a folyamatnak az elején járunk, a mai tehát egy kivételesen izgalmas időszak a magyar börtönügynek.

Koszovói delegáció Budapesten

Március elején Magyarországon tett szakmai látogatást a koszovói büntetés-végrehajtási szervezet háromfős delegációja *Sokol Zogaj* megbízott országos parancsnok vezetésével. *Sokol Zogaj*, *Ismail Dibrani*, a dubravai büntetés-végrehajtási intézet igazgatója, valamint *Rasim Selmani*, a koszovói

magas biztonságú büntetés-végrehajtási intézet igazgatója az országos parancsnokságon tájékoztatást kapott a magyar büntetés-végrehajtás felépítéséről és működéséről, valamint a fogvatartotti munkáltatásról. Majd látogatást tettek a Budapesti Fegyház és Börtönbe, ahol a HSR-körletet tanulmányozták. Ezt követően megismerkedtek a tököli és a Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet baracscai objektumában folyó munkával, míg a gazdasági társaságoknál tájékoztatást kaptak a fogvatartotti munkáltatás részleteiről is. A programot a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet III. objektumában tett látogatás zárta.

Országos rendőrfőkapitányi elismerés kollégáknak

Március 15. alkalmából országos rendőrfőkapitányi elismerésben részesült *Kovács Mihály* bv. ezredes, a BvOP Központi Szállítási és Nyilvántartási Főosztályának vezetője. *Papp Károly* r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány munkatársunkat a rendőrséggel folytatott kiemelkedő szakmai együttműködést támogató tevékenységéért díjazta.

Búcsúnk

Balczer József ny. bv. ezredes, a Fiatalkorúak Büntetés-végrehajtási Intézete egykori parancsnokhelyettese életének 77. évében távozott. Néhai kollégánkat 1967. március 1-jén nevezték ki a Fiatalkorúak Büntetés-végrehajtási Intézete tisztí állományába, alhadnagy rendfokozattal. Később pedagógusdiplomát szerzett. Tíz évig nevelői beosztásban dolgozott, majd 1976. szeptember 1-jétől parancsnokhelyettesként szolgált nyugállományba helyezéséig. Balczer József ny. bv. ezredes munkatársai olyan embernek ismerték, aki szolgálati feladatait nagy szorgalommal és felelősségtudattal végezte. Nyugállományba helyezését követően aktívan részt vett az intézet nyugdíjasainak szervezett közösségi programok megvalósításában. Munkájával és szakértelmével jelentősen hozzájárult a Fiatalkorúak Büntetés-végrehajtási Intézete 50. évfordulója alkalmából kiadott Emlékkönyv elkészítéséhez is.

Dr. Tar Péter, a Büntetés-végrehajtás Központi Kórház Szülészeti-nőgyógyászati osztályának szakorvosa életének 70. évében hunyt el. 2004. december 1-jével nevezték ki a Büntetés-végrehajtás Központi Kórházába, ahol szakorvosként kezdte meg a munkát. Tar Péter több mint tízéves büntetés-végrehajtási szolgálata alatt a betegekkel

való emberséges bánásmódról és rendkívül alapos, lelkiismeretes szakmai munkáról tett tanúbizonyságot. Beilleszkedése a büntetés-végrehajtási szervezetbe példaértékű volt.

Farkas Sándor bv. törzsszázlós 1971-ben született Egerben, fiatalon távozott. A katonai szolgálat fordulópontot hozott az életébe, az ott tapasztalt fegyelem és bajtársiasság élete végéig elkísérte. Pedagógusdiplomája megszerzése után szerződéses katonaként tért vissza a Honvédséghez, majd a Vám- és Pénzügyőrségnél dolgozott. 2003-ban döntött úgy, hogy új karriert kezd a büntetés-végrehajtásnál, így közel kerülhetett a családjához is. Biztonsági felügyelőként, majd főfelügyelőként munkáját a pontosság, a precizitás, a lelkiismeretesség és a maximalizmus jellemezte. Részt vett minden intézeti rendezvényen, többször vezette a Börtön a városért programot, őszintén örült a társak és az intézet sikereinek. Nagy szakmai tapasztalattal rendelkező, felkészült kolléga volt, akire mindig lehetett számítani. Mélyen foglalkoztatta minden hivatásos sorsa, őszinte meggyőződéssel állt ki a szervezet érdekeiért. Munkatársai mellett felesége és két leánya is gyászolja.

„Határtalan” feladatok

Dr. Fórizs Gergő, a Bv. Holding Kft. Jogi Irodájának vezetője a migrációs helyzet kezelésében és az ideiglenes biztonsági határozással összefüggésben végzett kiemelkedő szakmai tevékenysége elismerésül megkapta a Köz Szolgálatáért Érdemjel bronz fokozatát. Kitüntetésé apropóján a Bv. Holding Kft. első évéről is beszélgettünk.

Fórizs Gergő: – *Varga Zsolt* bv. alezredes kollégámmal kaptuk ezt az elismerést, amely különös megtiszteltetés, hiszen ilyen típusú érdemelet belügyminiszter úr eddig még senkinek sem adott a bv. szervezetnél. A kitüntetést az ideiglenes biztonsági határozás kivitelezésével kapcsolatban elvégzett munkánk elismeréseként kaptuk. Én a beszerzések jogi hátterének biztosításáért, a szerződések, megrendelések előkészítéséért feleltem.

Bv. Hírlevél: – *Mi volt ebben a munkában eltérő a mindennapok gyakorlatától?*

A határozás építése és az előkészítési munkálatok alatt is soron kívüli és azonnali intézkedések váltak szükségessé. Több alkalommal előfordult, hogy este tíz órakor, sőt éjfélkor is kötöttünk szerződést a szállítókkal, hogy a szükséges anyagok a Magyar Honvédség rendelkezésére álljanak. A tárgyalások gyakorlatilag a nap huszonnégy órájában folytak, mivel a beszerzéseket sürgősen kellett intézni. Kiemelném, hogy ezeket a feladatokat csak előjáróink hatékony irányítása mellett, a büntetés-végrehajtási szervek, azok illetékes munkatársaival történő szoros együttműködés, csapatmunka keretében lehetett teljesíteni.

Mióta dolgozik a bv. szervezetnél?

Nagy László ügyvezető igazgató úrral együtt érkeztem tavaly év elején, amikor megalakult a Bv. Holding Kft.

Lehet már értékelni a Holding bő egyéves munkáját?

Az első év nagy kihívást jelentett számunkra, tavaly januárban még nem körvonalazódott, hogy a vállalatcsoporti, illetve az

egyenruházati ellátással kapcsolatos feladatok mellett milyen többletfeladatok várnak ránk, így nem terveztünk a migrációs feladatokkal sem. Utólag már el lehet mondani, hogy sikeres évet zártunk, melyet alátámaszt az országos parancsnok úr értékelése is, aki az állományértekezleten elmondta, hogy a Holding és a gazdasági társaságok eredményes munkát végeztek minden tekintetben.

Melyek a Holding ez évi prioritásai?

A prioritás egyértelműen az, hogy 2018-ig a bv. gazdasági társaságoknak – együttműködve az intézetekkel – el kell érnie a munkaképes elítéltek száz százalékos foglalkoztatását. Nekünk azt kell megszervezni, hogy a társaságok kapacitásai minél jobban ki legyenek használva, tehát gazdaságos termelés mellett a lehető legtöbb fogvatartottat foglalkoztassák. Kiemelt feladat továbbá – mégiscsak gazdasági társaságok vagyunk –, hogy idén is pozitív eredménnyel zárjanak a társaságok. A foglalkoztatással kapcsolatos fejlesztések is csak akkor valósulhatnak meg, ha tevékenységünk jövedelemképes, a beruházásokhoz a fedezet rendelkezésre áll.

Most hogy áll ez a mutató?

Tavaly év végén nyolcvanhét százalékon álltunk, idén további tízszázalékos növekedést vár el a vezetés. Ennek kidolgozása és végrehajtása idén a legnagyobb feladata a Holdingnak és a többi társaságnak. Természetesen emellett elő kell készülnünk és készenlétben kell állnunk az ideiglenes határozással kapcsolatban felmerülő további feladatok végrehajtására.

Ön a rendőrségtől érkezett, milyen különbséget vagy hasonlóságot lát a bv. és a rendőrség munkája, állománya között?

Az Országos Rendőr-főkapitányságról érkeztem. A rendvédelmi jelleg miatt kisebb hasonlóságok vannak, ám a feladat jellege eltérő, különös tekintettel a gazdasági társaságok fogvatartotti foglalkoztatással kapcsolatos közfeladataira. Szervezeti szinten a bv. állománya sokkal családiasabb, ami azért is előny, mert így könnyebb volt megismerni a kollégákat, gyorsabban alakult ki a jó együttműködés.

M. Z.

Ügyvezetői értekezlet

Március 17-én a Budapesti Fegyház és Börtönben találkoztak a kft.-k ügyvezető igazgatói. *Csöti András* bv. altábornagy, országos parancsnok, valamint *Lajtár József* bv. vezérőrnagy, az országos parancsnok gazdasági és informatikai helyettese is értékelte a társaságok munkáját. *Nagy László*, a Bv. Holding Kft. ügyvezetője azt emelte ki, hogy a fogvatartotti foglalkoztatás növelése rövid és hosszú távon is az egyik legfontosabb feladata a szervezetnek. Csöti András szintén a fogvatartottak teljes foglalkoztatását, a mosodai szolgáltatások bővítését és a migrációs helyzetre történő felkészülést emelte ki. A kitüntetett *dr. Fórizs Gergő* a vállalatcsoporti szintű szabályzatok sajátosságaira világított rá, és arra biztatott minden ügyvezetőt, hogy vegyék igénybe a Holding által nyújtott támogatásokat és a jogi szolgáltatásukat.

Mélyvíz

A Belügyminisztérium 2016. évi Országos Úszóbajnokságát március 9-én

rendezték meg, Kecskeméten. A három korcsoportos versenyen

35 szervezet 340 sportolója állt rajtkőre. Köztük volt Madarassy-Cseke Ilona

c. bv. zászlós, a Központi Szállítási és Nyilvántartási Főosztály segédelőadója

is, aki a fárasztó nap végén egy ezüstéremmel és egy negyedik hellyel

hagyta el az uszodát. Egyenes út vezetett számára a büntetés-

végrehajtáshoz, hiszen tősgyökeres bv.-s családból származik, szülei

és családja több tagja is szervezetünkél találta meg életcélját.

Édesapám több mint 40 évig dolgozott orvosként a „cégnél”, ez a kivételes teljesítmény mind a mai napig komoly inspirációt jelent számomra a munkában és a sportban egyaránt. Lassan két éve vagyok bv.-s, a jelenlegi munkahelyi közösségben kitűnően érzem magamat, igyekszem az egyre nagyobb kihívásoknak megfelelni. Ez persze nem jelent nagy nehézséget, mert úgy érzem, hogy megbecsülnek és bíznak bennem. Az eddig eltöltött idő megerősített abban, hogy a bv.-t nekem találták ki, így egyre jobban meg akarom tanulni a szakmát.

Hogyan készültél a versenyre?

Ósztintén szólva, nem készültem rá különösebben. A versenyt megelőzően csupán néhány hosszt úsztam a Hős utcai uszodában.

2015-ben nem indultál. Miért döntöttél úgy, hogy idén mégis beugrasz a medencébe?

Tavaly is szerettem volna indulni, de lecsúsztam a nevezésről. Számomra az úzás sokáig napi szintű elfoglaltság

volt: nyolcéves koromtól húszéves koromig versenyszerűen úsztam. Hét évig szinkronúszóként – egyéniben, párosban és csapatban – is versenyeztem. Csapatban országos bajnoki második helyezésemig, míg egyéniben hatodik helyig jutottam, de nemzetközi versenyeken is szerepeltem. A „szinkron” nagy kedvenc volt, hiszen egy igazán különleges világ, egy összetett nőies mozgásforma, amihez balettoktatás, kreativitás és pontosság is kell. Nem beszélve arról, hogy a jó teljesítmény eléréséhez olyan csapatmunkát igényel, mint amilyenre a napi munka során is nagy szükség lehet.

A büntetés-végrehajtástól három kisebb csapat indult a versenyen. Pontosan hányan voltak, hogyan éreztétek magukat Kecskeméten?

Kilencen voltunk. *Borbás Sándor* főhadnagy és *dr. Gyenes András* fogorvos indult Szegedről, *Orosz Ferenc* főtörzsőrmester, *Bartos Tünde* törzsőrmester és *Kormos Adrienn*

őrmester a Fővárosiból, míg rajtam kívül három kolléga, *Topánka Zsolt* őrnagy, *dr. Eisemann Krisztián* alezredes és *Nagy Zoltán* őrnagy képviselte a Bv. Holding és a parancsnokság színeit. A körülmények kiválóak voltak, a mezőny pedig kifejezetten erősnek bizonyult.

Nem bosszankodtál, hiszen ha úgy nézzük, akkor egy arany- és egy bronzéremről csúsztál le?

Egyáltalán nem. Természetesen megfordult a fejemben, hogy mi lett volna, ha komolyabban veszem a felkészülést. Az öröm azonban sokkal nagyobb volt. A harminchárom százados hátrány egyáltalán nem behozhatatlan. Változatosan, de rendszeresen sportolok: futok, aerobikozom, kerékpározom, és vitorlázni is szeretek, de már csak idényszerűen, nyáron úszom. Persze ilyenkor a Balaton-átúzás szinte kötelező program. A siker hatására ezt követően viszont biztos, hogy többször ugrok medencébe. 2017-ben pedig az aranyért úszom majd.

Kellner Gergely

Erős emberek

Február 26-án rendezte meg a Rendőrségi Oktatási és Kiképző Központ a fekvényomóversenyt, amelyen a bv. szervezet színeiben indulók is szép eredményeket értek el.

A 30 éves **Galambos Tibor bv. főtörzsőrmester**, az Annamajori Kft. hivatásos állományú tagja rendszeresen vesz részt erőemelőversenyeken. Ez alkalommal az előkelő negyedik helyezés lett az övé. Tavalyi eredményei közül kiemelkedő a májusban, a MOM parkban megrendezett országos erőemelőversenyen elért harmadik helyezés, az augusztusban Biatorbágyon rendezett versenyen elért második hely és az októberi SCITEK RAW versenyen elért harmadik helyezés. Tibor a bv.-s dzsúdóversenyeken is rendszeresen részt vesz, *(folytatás a következő oldalon)*

volt már ott is harmadik a súlycsoportjában. Jelenleg a székesfehérvári Strongman Challenge-re készül. A testedzés és versenyzés jó kondit, jókedvet, jó állóképességet és önbizalmat ad – mondja Tibor, ezért szereti csinálni. A heti hat különféle edzést megkövetelő eredmény azonban elhivatottság nélkül nem valósulhatna meg.

Csalami Norbert, a Sopronkőhidai Fegyház és Börtön fiatal őrmestere, körletfelügyelője, a bv. szervezet egyik legerősebb embere, 2015. július közepétől teljesít szolgálatot a Sopronkőhidai Fegyház és Börtönben. A férfi 74-83 kg-os kategóriában elért harmadik helyezése korántsem véletlen, hiszen a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Testnevelési és Sporttudományi Tanszéke rekreációs szervezés és egészségfejlesztés szakán szerzett diplomát. Emellett a fitnessoktató, majd az ifjúságsegítő és európai

uniós pályázatíró és forrásteremtő szakképesítést is megszerezte. Érdeklődése lassan az erőemelés, ezen belül a fekvőnyomás felé fordult. Versenyzői pályafutása csúcsára tavaly ért fel: a Prágában megrendezett WUAP erőemelő és fekvőnyomó Európa-bajnokságon a 82,5 kg-os felnőtt kategória bajnoka lett.

Országos asztalitenisz-bajnokság

Idén márciusban első ízben adott otthont a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központja budapesti telephelyének 2. számú objektuma az asztalitenisz-bajnokság országos döntőjének.

A döntőt a regionális selejtezők hat legjobb csapata vívta meg, csapatonként négy játékos (három férfi és egy nő) állt az asztalok mögé.

A sportrendezvényt *Szabó Zoltán* bv. ezredes, a BvOTRK igazgatója nyitotta meg és *Csóti András* bv. altábornagy, a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka értékelte és zárta le. A sportági szabályok betartását a Budapesti Asztalitenisz Szövetség képviselőjében *Szabó István* sportbíró felügyelte.

Csapateredmények:

- I.: Pálhalmai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet
- II.: Balassagyarmati Fegyház és Börtön
- III.: Kalocsai Fegyház és Börtön
- IV.: Fiatalkorúak Büntetés-végrehajtási Intézete, Tököl
- V.: Budapesti Fegyház és Börtön
- VI.: Szombathelyi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet

A díjakat *Csóti András* bv. altábornagy, valamint *Balázs Péter* bv. dandártábornok, a Pálhalmai Országos Bv. Intézet parancsnoka adta át.

A Magyar Rendvédelmi Kar büntetés-végrehajtási tagozata képviselőjében *Kucsera Miklós* bv. főhadnagy, főtitkár különdíjakat adott át a legeredményesebb férfi és női versenyzőnek.

Legeredményesebb női versenyző:

Csuporné Gál Marianna bv. törzsőrmester (Budapesti Fegyház és Börtön)

Legeredményesebb férfi versenyző:

Nagy Milán bv. százados (Pálhalmai Országos Bv. Intézet)

Nem csak a húszéveseké...

A verseny legidősebb résztvevője a negyedik helyezett tököli csapat veteránja, a 72 éves *Kelemen József* ny. bv. őrnagy volt. A fitt és jó kedélyű úr a 90-es évek elején a fiatalok egészségének ápolását, hiszen 150 fős gyermeknapokat szervezett, ahol az intézet állományának gyermekei és családtagjai is sportprogramokon vehettek részt. Számára a testmozgás már hosszú évtizedek óta a mindennapok része: rendszeresen fut, pingpongozik és úszik. Tehetségét és akaraterejét az intézeti sporteseményeken is rendszeresen bizonyítja. Most a fiatalokat is megszégyenítő gyorsaságával, pontosságával, váratlan tenyereseivel és fonákjaival tünt ki a mezőnyből. Edzettségét bizonyítja, hogy a mai napig foglalkozik fiatal sportolókkal, az intézet asztalitenisz csapatának is felkészítője volt. A 2006-ban Brémában megrendezett veterán világbajnokságon az előkelő 16. helyet érte el.